

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

52 Pž-6321/2016-2

05-03-2018

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednika vijeća, Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Ružice Omazić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu protiv tuženika STEČAJNA MASA ZATON GRAĐENJE d.o.o. u stečaju, Zagreb, Cebini 37, OIB 28647742628, kojeg zastupa punomoćnica Jaka Čurić, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja tražbine, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5309/2007-27 od 7. svibnja 2014., u sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2018.

riješio je

P. 550 / 2018.

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5309/2007-27 od 7. svibnja 2014. u točki 1. i u dijelu točke 2. izreke kojim se tuženiku nalaže naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 334.641,00 kn i predmet vraća istom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostupanjski je sud prihvatio tužbeni zahtjev za utvrđenje tražbine tužitelja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 13.989.723,69 kn i naložio tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 334.641,00 kn, a odbio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 790.310,00 kn.

Prema obrazloženju pobijane odluke sud je na temelju utvrđenog činjeničnog stanja i izvedenih dokaza utvrdio da tužiteljeva tražbina osporena u stečajnom postupku nad tuženikom s osnove obračunatog poreza, doprinosa i članarina nije zastarjela. Tuženik je podnio tužbu radi poništenja rješenja Porezne uprave upravo zbog istaknutog prigovora zastare, a Visoki Upravni sud Republike Hrvatske odbio je podnesenu tužbu.

Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da drugostupanjski sud njegovu žalbu uvaži i pobijanu presudu preinači. U bitnom ponavlja shvaćanje da je potraživanje zastarjelo zbog nastupanja apsolutne zastare prema Općem poreznom zakonu („Narodne novine“ broj 127/00). Smatra da prvostupanjski sud nije vezan presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske već bi to mogao biti samo u slučaju da je taj sud utvrđivao je li u trenutku donošenja poreznog rješenja bila osnovana tražbina tužitelja.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba tuženika je osnovana, ali ne iz razloga u njoj navedenih.

Pobijanu presudu ovaj je drugostupanjski sud ispitao u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Presuda se ne može ispitati, jer o tome pobijana presuda ne sadrži razloge, je li tužitelj svoju tražbinu utemeljio na ovršnoj ispravi i s tim u vezi je li sud mogao nakon pravomoćnosti poreznih rješenja ponovno utvrđivati tražbinu koju je tužitelj prijavio u stečajnom postupku i koju mu je tuženik zbog zastare osporio.

Naime, tužitelj je prijavio tražbinu u iznosu od 15.338.832,91 kn koju je dopunio i proizlazi da se radi o potraživanju s osnove poreza na dodanu vrijednost, poreza na cestovna motorna vozila, doprinose za mirovinsko i invalidsko osiguranje, za zapošljavanje, a kako je to navedeno u prijavi tražbine. Tražbina je na ispitnom ročištu osporena, a tužitelj upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, a protiv rješenja o upućivanju na parnicu nije podnesena žalba. Međutim, iz prijave tražbine proizlazi da tužitelj svoju tražbinu temelji i na ovršnim rješenjima ne navodeći o kojim se iznosima radi, ali su tijekom postupka stranke dostavljale u spis porezna rješenja kojima je utvrđivana tuženikova obveza podmirenja poreza na dodanu vrijednost za sporne godine 1998. do 1999. Tuženik je u provedenim upravnim postupcima isticao prigovor zastare, a o tom su prigovoru odlučivala nadležna tijela, pa i Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

Prema odredbi čl. 21. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) ovršna isprava je i ovršna odluka donesena u upravnom postupku ako glasi na ispunjenje novčane obveze. Porezno rješenje jest novčana obveza i porezna rješenja glase i na ispunjenje novčane obveze. Porezna rješenja donose nadležna upravna tijela, a o njima ne odlučuju sudovi osim u situaciji kad se poništava konačno rješenje doneseno u upravnom postupku. Zbog toga u situaciji kad postoji pravomoćna i ovršna odluka i u njoj utvrđena tražbina kojom se stečajnom dužniku nalaže platiti određeni iznos više nije moguće uputiti na parnicu osobu koja je vjerovnik i ovlaštenik zahtjeva za isplatu navedenu u odluci, već je na parnicu potrebno uputiti osporavatelja. Ako ovršna isprava postoji tada tužitelj nema procesnu legitimaciju za tužbu za utvrđenje osnovanosti svojeg potraživanja, jer odredba čl. 178. st. 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06) kao prisilnog propisa određuju da u tom slučaju osporavatelj mora dokazivati osnovanost svog osporavanja. Pritom nije odlučno što je stečajni sudac u stečajnom postupku uputio tužitelja na parnicu, jer je u tom slučaju tužitelj mogao pobijati rješenje o upućivanju na parnicu.

Tužitelj u podnesenoj tužbi zahtijeva utvrđenje tražbine u nižem iznosu od osporenog. Prvostupanjski sud nije u razlozima obrazloženja zbog pogrešnog pravnog pristupa određeno naveo koju tražbinu tužitelj temelji na ovršnoj ispravi niti dao razloge zbog čega je to propustio učiniti, a nije ocjenjivao temelji li tužitelj cijelu tražbinu koja je predmet parnice na

ovršnim ispravama, odnosno ako ne temelji, je li dio tražbine koja je predmet postupka zastario. Zbog toga je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno.

Zbog navedenog valjalo je prema odredbi čl. 369. st. 1. i 2. ZPP-a ukinuti pobijanu presudu i riješiti kao u izreci. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazao ovaj sud. S tim u vezi prvenstveno će utvrditi koje se potraživanje tužitelja temelji na ovršnim ispravama, izjasniti se o procesnoj legitimaciji tužitelja u dijelu zahtjeva za utvrđenje tražbine koje se temelji na ovršnim ispravama, o prigovorima zastare u dijelu utvrđenja koje se ne temelji na ovršnim ispravama te donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku, a odlučiti će i o troškovima cijelog postupka.

Zagreb, 13. veljače 2018.

Predsjednik vijeća
Draženka Deladio, v. r.

Za točnost otpis
otpravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman